

Om tannlegens forhold til tannteknikk

I de innledende kommentarene til NTFs etiske regler står følgende avsnitt:

«Den norske tannlegeforenings etiske regler, som fastlegges av tannlegene selv, skal danne grunnlaget for en verdig utøvelse av tannlegeyrket. Etiske regler viser at vi som yrkesgruppe tar ansvar for pasientene og faget vårt, og det vil være medvirkende til at publikum opprettholder tilliten til tannlegestanden. Dette kan også få betydning for den enkelte tannlege ved at pasientene føler at de kan stole på tannlegen sin. Derfor må det forventes at tannlegen gjør sitt til at det ikke er grunnlag for kritikk, ved å være faglig oppdatert og utføre arbeidet forsvarlig og til pasientens beste. En god regel er at man skal behandle andre som man ønsker å bli behandlet selv.»

I NTFs blogg er det en tannlege som hevder at den norske tanntekniker er en truet art, ikke på grunn av pris eller kvalitet, men som følge av griske tannleger. Dette er et tema som ofte kommer frem i diskusjoner mellom tannleger, og i den samme bloggen etterlyser tannlegen at dette burde være en sak for etisk råd.

Det har skjedd store endringer de senere år når det gjelder tannlegens forhold til tannteknikk. Vi snakker om

tiden før og etter direkterefusjon fra Helfo.

Før vi fikk direkterefusjon kunne vi sende med teknikerregningen som en tilleggsfaktura, og den ble dekket uansett størrelse, og ble holdt utenom tannlegens prosedyrer.

Det er helt riktig som tannlegen hevder i bloggen at Helse- og omsorgsdepartementet med sin innføring av prosedyretakster har introdusert en helt ny måte å beregne honorar på, og dette har blitt ytterligere forsterket av lanseringen av Markedsportalen.

Vi trenger norske tannteknikere, og vi trenger nærhet til gode teknikere for å løse estetiske utfordringer. Billig importert tannteknikk har medført at priser på i utgangspunktet likeverdige produkter varierer med opptil 700 prosent. Ny datateknologi medfører også at tannlegene i mange tilfeller kan klare jobben helt uten tannteknikere.

Denne utviklingen lar seg ikke stoppe, og Helse- og omsorgsdepartementets regelverk vedrørende stønad til dekning av utgifter til tannbehandling viser det seg ikke å være spesielt enkelt å påvirke! Takstene er heller ikke gjensstand for forhandlinger. Alt ville imidlertid blitt ryddigere hvis tannteknikerhonoraret fremkom som en egen post i oppgjøret til Helfo, dette ville tydelig-

gjøre at tannteknikk er en egen leveranse.

I veilederen fra Helse- og omsorgsdepartementet står det at tannlegen må forsikre seg om at laboratoriet anvender materialer som tilfredsstiller kravene i forskriften om medisinsk utstyr, Helsetilsynets rundskriv angående retninglinjer for bruk av medisinsk utstyr og rundskriv angående CE-merking og betydning av denne ved kjøp og salg.

Det blir feil å hevde at tannteknikk er en vare fra en underleverandør på lik linje med kompositt fra et dentaldepot. Tannteknikk er spesialprodusert medisinsk utstyr .

Som yrkesgruppe tar vi ansvar for pasientene og faget vårt, og vi ser viktigheten av at publikum opprettholder tilliten til tannlegestanden.

Vi kan fortsatt la tannteknikere være medleverandører av spesialprodusert medisinsk utstyr ved å føre dette som en egen post på pasientens kvittering. Selvfølgelig bør en lavere pris fra tanntekniker komme pasienten til gode. Vi har jo bundet oss opp via de etiske reglene til å utføre vårt arbeid forsvarlig og til pasientens beste.

*Maria Alvenes,
Leder for NTFs råd for tannlegeetik*